

Hjemmet til Mødestedet vil blive langt mindre, og som Følge heraf vil dette Spørgsmaal herefter ikke have den Betydning som tidligere. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Thorab: Den høitærede Minister meente, at den korte Tjenestetid skulde kunne lette den Byrde, som han var villig til at indrømme, at der ved den mindre Lønning laa paa den menige Soldat, men jeg vil dog bemærke, at netop naar Recrutuddannelsen skal foregaae i en saadan kortere Tid, vil den, hvad enten man tænker sig, at den foregaaer i Veir, eller efter den høitærede Ministers Forslag i forskjellige Garnisonssteder, udøve et Tryk paa Soldaten i denne Henseende. Vi maae nemlig vel erindre, at den fattige Soldat, som hidtil har været henviist til ved Bierhverv at afholde de nødvendige Udgifter, der ikke lode sig dække ved, hvad han fik i Lønning, ved den kortere Tjenestetid vil være afflaaren fra et hvilket som helst saadant, og jeg troer derfor ganske vist, at den fattige Soldat nu mere end tidligere vil føle sig trykket ved den, jeg vil sige, vistnok altfor knappe Lønning. At Soldaten paa det Allertarveligste kan leve af disse Penge, er ikke Noget, men Spørgsmaalet er, om han vil kunne udholde de Strabadser, som netop den korte Tjenestetid vil fremkalde, naar han er sat paa en saa ringe Lønning. Jeg troer, at dette Spørgsmaal ganske vist fortjener en uhvortelig Overveielse, og jeg skal derfor tillade mig at støtte den Udtalelse fra det ærede Medlem, som først tog Ordet i denne Sag, i det Haab, at det maa lykkes at finde en heldig Løsning deraf.

Schonheyder: Jeg skal kun med et Par Ord komme tilbage til, hvad der ved Behandlingen af det lille Lovforslag om Marinens Gagering blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Ide Valgkreds (Tuzen). Det omtales saa ofte i denne Tid, at man bør sammensmelte, sammenstille og assimilere de to Militairstater med hinanden, og det kan derfor ikke undgaaes, at Tanken derom mere og mere trænger sig frem, men der vil da ogsaa, og navnlig for Underklassernes Bedkommende, opstaae det Spørgsmaal, om Lønningsvilkårene for de 2 Stater ere eens.

Ved at betragte nærværende Lovforslag er jeg imidlertid bleven opmærksom paa, at der ikke er en saa ringe Forskjel imellem, hvad der foreslaaet for Hærens Underofficerer, og hvad der hidtil har været bestemt for Marinens, hvormed det dog ikke i mindste Maade er min Mening at ville sige, at de foreslaaede Lønninger for Armeens Underofficerer ere satte for høit; jeg troer ikke, at der gives Mere, end hvad Folk i denne Stilling kunne leve anstændigt af, naar de skulle føle sig tilfredse i deres Naar og gjøre deres Tjeneste med den Lyst, som er absolut nødvendig for Armeens Tarn. Der er dog, som sagt, en meget bethdelig Forskjel, og man seer saaledes, at der for den ældste Underofficersklasse i Armeen, Stabssergeanterne, er foreslaaet en Lønning, der med Tillæg af Brødrationer og Munderingspenge udgjør omtrent 660 Rd., medens de ældste Underofficerer i Marinen, selv med det høieste Alderstillaag, kun faae 420 Rd. Den næste Klasse i Armeen, Obersergeanterne, vil blive lønnet med 460 Rd., medens Kanonererne i Marinen kun have 360 Rd., og det synes mig derfor nødvendigt, at man giver forandrede Bestemmelser om Lønningerne for Marinens Underofficersklasser. Der er desuden andre mindre Tillæg, som stille sig forskjelligt for de 2 Stater. Armeens Douceurer, der følge med Hæderstegnene for 8 og 16 Aars troe Tjeneste, ere saaledes paa respective 30 og 48 Rd. om Aaret, imedens de i Marinen for 25 Aars troe Tjeneste kun ere 10 Rd. En meget væsentlig Forskjel finder ogsaa Sted med Hensyn til, hvad der afdrages for en Mand, som ligger paa Hospitalet, idet der her er foreslaaet at afbrage 16 $\frac{1}{2}$ daglig af Lønningen, medens det for Marinens Bedkommende varierer mellem 15 $\frac{1}{2}$ for de laveste Classer og omtrent 32 $\frac{1}{2}$ for de høieste; dette er altsaa ogsaa en meget bethdelig Forskjel. Jeg har kun villet gjøre opmærksom herpaa, for at henlede Tanken paa Nødvendigheden af, at der samtidigt foretages en Revision for Marinens Underofficerers Bedkommende. — Der er ikke i det foreliggende Lovforslag nævnt Noget om Pensioner for Armeens Underofficerer, men det er formodentlig betragtet som en Selvfølge, at de ville blive pensionerede efter Loven om Un-